Misterul privirii în roșu

On Iulie 22, 2020

Pictează-ți viața în culorile sufletului, ca o modalitate de exprimare a propriilor trăiri în ansamblul unor învățături care transcend timpul și îți gestionează responsabil destinul.

Nu mai simțisem niciodată ceva asemănător, nimic mai greu de îndurat. Şoapta firavă a emoțiilor mele părea a fi trecută prin comparația cu o colivie mică din aur. Nu mă recunoșteam liber, nu mă recunoșteam deloc. Eram bogat fără să mă recunosc eliberat din lumea imaginarului, ca un duh închis în propria-i sticlă. Cu un singur cuvânt bine ticluit, inspirațional, flexibil, aș fi putut să mă eliberez total din propria-mi neputință, din această izolare de gheață care generase un puternic sentiment de singurătate, ca dintr-o poveste cu tâlc care ne precede pe toți și care, grație cărților sapiențiale, se actualizează mereu la fiecare generație.

Speranța era tot îndepărtată. Şansa de a fi eu însumi era și mai îndepărtată. Cuvintele-mi rămâneau în urma conștiinței care striga în surdină "îndurare". Nici argumentele invocate de estetica artei nu-mi veneau prea mult în ajutor. Şoapta unui trandafir "Double Delight" aflat în preajma mea îmi bucura sufletul mâhnit de atâta zbucium, acordându-se rodului unei noi forme de interiorizare trecută prin creația de atelier a unui pictor care nu și-a putut expune la timp pânzele pictate, pierzând șansa de a fi laureat.

Gândurile trecute prin filtrul emoțiilor erau mai mult iluminație decât pictură. Privindu-mă cu ochi de sfânt, cu o privire plină de dragoste, trandafirul mi-a împărtășit o parte din experiența spirituală întâlnită de-a lungul timpului la ceilalți oameni care i-au fost aproape, ca pe un fel de traversare a spiritului de la un slujitor al lui Dumnezeu la un gospodar aflat în căutarea sufletului. Şi mi-a vorbit încântător, cu luare aminte, cu glas blând, prin vocea Tânărului Ioannis care pornise cu mult timp în urmă în căutarea lui Dumnezeu:

"Nu vedeam nici o valoare în ce-mi era la îndemână. Cine știe, poate că tocmai acesta era destinul meu, blestemul meu. Iubirea, știința, Dumnezeu, toate îmi erau la fel de inaccesibile, pentru că ceva din mine mă împiedica să mă mulțumesc cu ce dobândeau ceilalți. Nu eram nici bucuros, nici întristat de această descoperire. Melancolia inexprimabilă a inaccesibilului îmi dădea niște fiori atât de stranii, încât nicio plăcere a simțurilor nu mi se părea că poate egala această voluptate subtilă și aprinsă."

Leadership: Caracterul mijlocitor al trăirilor tale, repetabile în fluxul liber al conștiinței, pune accentul pe conceptul de providență suverană care îți scoate în cale momentele și contextele cele mai potrivite pentru a străluci pe plan spiritual?

Nu mi-e rușine să recunosc cât de mult mi-au atins aceste cuvinte inima, aducând în prim plan însăși rațiunea mea de a fi, fiorul sublim al idealului de a mă justifica în ipostaza de erou al unor întâmplări provenite din alte situații de viață, cu precădere în situația unei lipse a posibilității de a percepe o poveste dintr-o carte a nemuririi. Trandafirul are darul acesta de a iscodi sufletul omului, de a-i explora mintea, tot atât de bine precum o face pictorul atunci când își pavează drumul spre idealul de a face artă din natură.

Sufletul meu, plin de amintiri din altă viață, pare a fi rezultatul regăsirii mele într-un corp al naturii. Trandafirul este singurătatea mea, imboldul meu, trecerea mea de la uman la divin. Când sunt privit cu ochi de spirit al naturii, tot atunci când spiritul naturii îmi face plăcerea de a fi în mijlocul oamenilor, înțeleg cât sunt de mic și de neînsemnat în fața unei vieți paralele care pare să aibă secretele ei, intersectându-se cu a mea în creuzetul unei trăiri unice.

Ceea ce am în vedere aici este tocmai deșteptarea ochiului de artist care își caută privirea într-o ipostază de contemplator al naturii, fiind capabil să realizeze o retrospectivă a vieții sale complexe, plină de evenimente, ciudat împletite de-a lungul unui vast spațiu intermediar, dându-și seama că trebuie să se bucure pe deplin de fiecare dintre momentele sale unice, indiferent cum sunt timpurile.

Dacă cunoașterea și-ar închide ochii, așa cum florile își închid petalele noaptea, atunci ochii nu și-ar mai lărgi privirea spre un tărâm de dincolo de misterios, precum pictura unei povești sau a unui vis. Trandafirul este martor la fiecare secundă a vieții mele trăită prin libertatea de a crede, prin constrângerea unui miracol exterior, a unui nou început, a unui strop de eternă tinerețe, *in necessariis unitas, in dubiis libertas* . Aceeași cunoaștere face ca ochii să trezească ceea ce este adormit într-o privire pe care timpul o numește *Asphiroderto* , și căruia eu i-am atribuit semnificația de "triumf al jumătății sacre".

Leadership: Creația ta inspiră fiorul sublim al idealului de a te justifica în ipostaza de erou al unor întâmplări provenite din alte situații de viață, cu precădere acelea care obligă la anumite concesii din partea ta?

În sfârșit, am înțeles de ce esența destinului Tânărului Ioannis este, pe alocuri, însăși țesătura destinului meu, asemenea unui drum puțin umblat către tărâmuri îndepărtate, într-o lume care nu obligă arta de a fi părtașă la metamorfozele evoluției Pământului. Fiindcă tot ceea ce trăiesc în prezent trezește amintirile unei vieți pline de patimi și îndoieli, atât de multe temeri, *un estado deprimente profundo,* din jurnalul unui artist care nu a înțeles niciodată că arta de a fi tu însuți este reflexia unei oglinzi care mărește șansa unei vieți colorată caleidoscopic, variată, plină de așteptări.

După cum trandafirul compensează cu parfumul său starea de spirit a personalități aflate la confluența timpurilor și mentalităților, tot astfel Tânărul Ioannis și-a compensat amprenta lăsată asupra lumii cu loviturile unui destin care părea tot mai potrivnic, și asta fiindcă Dumnezeu nu a legat spiritul învățăturilor sale de spiritul de iubire. El a crezut că știința poate domina totul în lume, oferind lumii întregi spiritul său de consolare și blândețe, de dreptate și corectitudine. Dar ceea l-a împins spre dezamăgire, chiar spre deșertăciune, a fost incapacitatea de a-și domoli orgoliul nemăsurat.

Nu lăsa pe nimeni să se joace cu sufletul tău, fiindcă nimeni nu știe cât de multe a avut îndurat un suflet mare.

Tânărul Ioannis a permis orgoliului, înălțimea aceasta abruptă a spiritualității sale, să preia controlul asupra vieții sale, când mai bine era să lase sensibilitatea atotstăpânitoare să-i conducă gândurile și simțămintele spre fericirea omenească. Poate că ținea și el între degete un foarte frumos trandafir de culoarea sângelui proaspăt, la fel ca toți acei înțelepți ce au înțeles că viața trăită numai în fața sfințeniei lui Dumnezeu este o viață a cărei flacără a fost aprinsă mai înainte ca ei să realizeze cât sunt de sfinți.

Eu nu vreau să fiu un sfânt, atât de mândru și de înțelept, fiindcă inima mea știe numai semnificația trandafirului pe care îl dăruiesc celor ce sunt în stare să dea vieții mele un sens, și fericire. Sunt încrezător că sfințenia mea este o formă a fericirii izbândită prin dăruire și ambiție.

Mi-a rămas arta, nimic mai mult decât creația, și mesajul unui artist excepțional: "Fii arta pe care o păstrează în taină creația ta". Mai bine este să las arta să-mi conducă sufletul, fiindcă prin pictură îmi exersez sensibilitatea și tot prin pictură îmi pun sufletul în culoare, pe pânză. Astfel, învăț să simt emoția nematerială, acel fior pe care-l simte un trandafir la atingerea unui suprarealism subtil, cu puternice accente de înviorare a sufletului, a minții și a spiritului creator.

A străluci pe plan spiritual înseamnă să extragi din înțelepciunea naturii tale, a faptelor și a emoțiilor tale, acea forță care poate să dea sens vieții tale, acea stare de mulțumire sufletească, intensă și deplină, care niciodată nu te limitează, ci te schimbă.

Misterul privirii în roșu poate fi deslușit prin înclinația artistului de a surprinde esența sufletului omenesc într-un tablou conceput să încânte doar privirile care te răscolesc până în adâncul ființei, acelea care opresc timpul în loc și te fac să trăiești nesfârșit anumite momente.

* Notă: *In necessariis unitas, in dubiis libertas* . – "În lucrurile necesare, unitate; în lucrurile discutabile, libertate";

Source: https://neculaifantanaru.com/misterul-privirii-in-rosu.html